

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Dato
16.04.2007
Vår referanse
Deres referanse
200601319

Høring- Det norske kvotesystemet for 2008-2012- utkast til endring av lov om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteloven)

Borregaard henviser til høringsbrev fra Norsk Industri og støtter Norsk Industris synspunkter. I det følgende ønsker Borregaard å utdype og underbygge noen av de forhold som er særlig viktige for Borregaard.

1 Borregaard rammes paradoksalt av CO2 kostnader

Borregaard har et unikt konsept for produksjon av ”grønne” kjemikalier basert på treets ulike bestanddeler. De fleste av Borregaards produkter konkurrerer med – og kan dermed erstatte – oljebaserte produkter. Eksempler er hoveddelen av ligninproduktene som anvendes i betongtilsetninger i konkurranse med oljebaserte produkter. Effekten er også lavere sementforbruk som i seg selv innebærer en CO2-reduksjon. Borregaards bioetanol er et alternativ til petrokjemisk framstilt etanol, det samme gjelder vanillinproduksjonen fra tømmer. Livsløpsanalyser har vist at trekjemiproduktenes effekt der de brukes, gir en 3-4 ganger større besparelse av CO2 enn de utslipp hele produksjonen medfører.

Tradisjonell celluloseproduksjon utnytter store deler av tømmerråvaren som energikilde (kun fiberen trengs til cellulose) Ettersom Borregaard benytter alle komponentene i tømmeret til produkter må energibehovet dekkes fra andre kilder, bl.a. fossile. Av denne grunn har Borregaard, til tross for enøk tiltak og investeringer i alternative energikilder, treforedlingsbransjens høyeste CO2-utslipp. Dermed eksponeres Borregaard for en CO2-kostnad selv om selskapets produktportefølje i betydelig grad kan substituere oljebaserte produkter og gir lavere CO2-utslipp hvor de brukes.

2 Indirekte rammes Borregaard hardt av Kyoto avtalen:

- Økt strømpris
 - Rammer all industri i EØS området, treforedling er energiintensiv
- Økt tømmer pris
 - Subsidiert av bioenergi i EU har medført dramatisk endring i tømmerprisen

Treforedlingsbransjen rammes også på to andre områder indirekte av Kyoto-avtalens forpliktelser og virkemidler. Kraftprisene har økt som følge av at kvotekostnadene er overført på kraftprisen til all europeisk industri. Treforedling benytter til dels mye kraft og straffes derfor også gjennom kraftprisen.

For det andre – og viktigere – har europeiske staters store og økende subsidiering av bioenergi ført til en dramatisk økning av tømmerprisene. Dette rammer selvsagt treforedlingsindustrien som får økte kostnader til sitt råstoff som en effekt av myndigheters ønske om økt bruk av bioenergi.

3 Borregaard kommer uheldig ut på flere områder i forslaget til ny kvotelov

1. 92 % Tildeling ut fra historiske utslipp
 - a. Gir Borregaard mindre enn 62 % av behovet i 2010
2. Lavere tildeling til energi og høyere til prosess
 - a. Borregaard har høy andel energiutslipp(83-97%) avhengig av definisjon
3. Uavklart om Borregaard vil få kvoteplikt for avfallsforbrenningsanlegg som i dag betaler utslippsavgift
4. Binding av CO2 honoreres ikke

4 Kapasitetsøkninger etter 1998 straffes hardt

I forslaget om tildeling av kvoter har det vært et premiss å skjerme konkurranseutsatt industri. En tildeling av kvoter for fastlandsindustrien på 92 % av historiske utslipp medfører at enkelte bedrifter og bransjer kommer ulikt ut. Industrien får som følge av økt produksjon tildelt om lag 85 % av det reelle behovet og får således en betydelig belastning hvilket er større enn for industrien ellers i EU. 92 % tildeling av historiske utslipp, vil gi Borregaard en tildeling på 62 % av behovet.

Det historiske utslippsnivået er lavere enn dagens utslipp fordi Borregaard har økt produksjonen og foredlingsgraden (verdiskapningen) siden beregningsårene for kvoter – og planlegger ytterligere produksjonsøkning samt at det ble benyttet elektrokjeler i den historiske perioden. I utgangspunktet vil bedriften dermed ha behov for et betydelig kjøp av kvoter selv om det er gjennomført en rekke enøk-tiltak og investeringer i bioenergianlegg.

Borregaards situasjon ved 92% tildeling av historiske utslipp 98-01:

Snitt 98-01 ktonn CO2	Utslipp 2006 ktonn CO2	Utslipp 2010 ktonn CO2	92% tildeling ktonn CO2	Andel av behov
182	237	267	167	62%

Det må kjøpes kvoter for 15 mill kr ved en kvotepris på 150 kr/tonn.

Borregaard ber om at det tildeles kvoter for kapasitetsøkninger fra 1998.

5 Fritak for CO2 avgift

Det er av vesentlig betydning for Borregaard at fritak for CO2 avgift gjennomføres når andel vederlagsfrie kvoter blir så lav og betydelig lavere enn for tilsvarende industri i EU.

6 Ulik behandling av prosess- og energiutslipp

Sammenlignet med europeiske konkurrenter har Borregaard med dagens CO2-avgift en høyere oljeenergikostnad. Ved en tildeling på 92 % av de historiske utslippene vil selv en fjerning av den halve CO2-avgiften, gi Borregaard en økt kostnad og betydelig verre dersom energiutslipp tildeles mindre på bekostning av prosessutslipp.

En splitt mellom prosess- og energiutslipp (innenfor landbasert industri) er uheldig og innebærer både en omfordeling mellom bransjer og medfører vanskelige definisjoner og sondringer innen den enkelte bedrift. Videre har en slik splitt ingen miljømessig betydning. Effekten er kun en økonomisk omfordeling av byrdene.

I forutsetningene for en slik splitt nevnes også at prosessutslippene er små. Dette er ikke riktig. Prosessutslippene er betydelige og en forfordeling til denne typen utslipp, vil innebære en betydelig reduksjon i kvotene til bedrifter med høy andel energiutslipp.

Det er hevdet at det er enklere å redusere energiutslippene enn prosessutslippene. Til det er det å si at industrien har gjennom de siste årene investert betydelig i enøk og andre tiltak som har gitt redusert energibruk og lavere utslipp. De mest lønnsomme/rimeligste tiltakene er naturlig nok tatt først, slik at de tiltak som nå kan gjøres, er i hovedsak så kostbare at det vil være rimeligere å kjøpe kvoter enn å redusere utslippene. Det er derfor ikke gitt at et strengere regime for energiutslipp vil føre til annet enn økte kostnader for enkeltbedrifter og bransjer.

Prosessutslippene i tradisjonell landbasert industri skjer bl.a. innen sement/kalkindustri, mens en stor del av energiutslippene skjer i treforedling. Begge bransjer er konkurranseutsatt, men generelt kan man ikke si at den ene bransjen har større behov enn den andre for en forfordeling av kvoter. Kalkindustrien har imidlertid behov for kvoter til ny virksomhet, men dette må løses på annen måte enn å ta fra energiutslippene til treforedlingsindustrien og andre.

En forfordeling av prosessutslipp på bekostning av energiutslipp kan dermed ikke begrunnes i bransjers konkurranseevne.

Treforedlingsbransjen har også vært tidlig ute ved å investere i ulike tiltak som reduserer bruk av fossilt brensel. Disse tiltakene er i stor grad gjennomført før den historiske beregningsperioden for tildeling av kvoter. Disse tiltakene får man dermed ingen kreditt for mht. kvotetildelingen.

Erfaringsmessig er det vanskelig å skille mellom en del prosess- og energiutslipp. Eksempelvis har treforedlingsindustrien (cellulosefabrikker) en sodakjel/lutkjel hvor kjemikalier og energi gjenvinnes. Denne innretningen er en helt nødvendig prosessenhet også for å håndtere utslipp innen konsesjonsgrenser. Prosessen krever støttefyring for å oppnå korrekte forbrenningsbetingelser. Fordi det også gjenvinnes/produseres energi i disse anleggene, kan anleggene bli klassifisert som energianlegg som dermed får en lavere kvotetildeling enn om anlegget hadde vært betraktet som et prosessanlegg. Slike klassifiseringsutfordringer har vi erfart for eksempel mht. NOx-avgiftsberegning.

Borregaard ber om at tildelingen av vederlagsfrie kvoter ikke må bli lavere enn 92%. En eventuell høyere tildeling til virksomheter med høy andel prosessutslipp, må ikke gå på bekostning av f.eks treforedling med høy andel energiutslipp.

7 Behov for avklaring mht. regler for avfallsforbrenningsanlegg

Når det gjelder avfallsforbrenning er det uklart hvordan anlegget på Borregaard (eid og driftet av Østfold Energi) skal behandles. Anlegg som brenner husholdningsavfall er unntatt, men anlegget hos Borregaard brenner også næringsavfall. Dette må defineres bedre. Vi har fått opplyst fra SFT at det legges opp til en avgrensning av kvoteplikt i forhold til hvilke anlegg som betaler utslippsavgift (sluttbehandlingsavgift). Anlegget på Borregaard betaler sluttbehandlingsavgift og er således unntatt fra

kvoteplikt, men da treforedling er med som bransje, kan Borregaard få kvoteplikt for anlegget. Dette vil bli en urimelig dobbeltregulering. Alternativet er å fjerne utslippsavgiften på anlegg i industrien og omfatte disse anleggene gjennom kvoteloven, men det er svært vanskelig å fastslå CO₂-utslippene fra fossil andel i brenselet da sammensetning og brennverdi i husholdningsavfall varierer mye.

Borregaard ber om at avfallsforbrenningsanlegget klart defineres utenfor kvoteloven.

8 Binding av CO₂ må godskrives

Borregaard brenner sidestrømmer fra cellulose- og vanillinproduksjonen i en lutforbrenningskjel. Der gjenvinnes kjemikalier og energi. Lutstrømmen som brennes inneholder natrium som i posefilteret binder CO₂ og SO₂ til natriumkarbonat og natriumsulfat.

Borregaard ber om at bindingen av CO₂ må komme tilfratrekk i våre CO₂ utslipp.

9 Oppsummering

1. Tildeling til kapasitetsøkning/ny virksomhet i perioden 1998-2007
2. Det tildeles minimum 92% av historiske utslipp til landbasert industri. Det skilles ikke mellom utslipp fra prosess og energi i industrien. Alternativt gis det en høyere tildeling til prosessutslipp der CO₂ utslippet er gitt av fysisk/kjemiske lover.
3. CO₂ avgiften fjernes
4. Avfallsforbrenningsanlegg som betaler utslippsavgift må ikke omfattes av kvoteloven selv om anlegget leverer energi til industrien og således har en driftsmessig sammenheng
5. Binding av CO₂ utslipp gir CO₂ kreditt

Med vennlig hilsen

Tuva Barnholt
Direktør